

Makó, 1897. augusztus 9. – Budapest, 1986. szeptember 11.

A jogi egyetem elvégzése után szülővárosában nyitott ügyvédi irodát. 1930-ban csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz, a párt makói, majd Csanád vármegyei vezetője. A Makói Független Újság, majd a Délvidéki Független Újság szerkesztője; szoros kapcsolatot tartott fenn Bajcsy-Zsilinszky Endrével, 1941-től ellenzéki országgyűlési képviselő. Részt vett az ellenállási mozgalomban, az 1944. november elején megalakult Magyar Nemzeti Felkelés Felszabadító Bizottságának alelnöke. 1945. január 19. és 1946. május 16. között a felszabadult Budapest első polgármestere volt, majd a Közigazgatási Bíróság elnöke 1948-ig. 1951. június és 1953 ősze között Dévaványára telepítették ki. A fővárosba visszakerülve 1970-es nyugdíjba vonulásáig ügyvédi tevékenységet folytatott. 1956. október 30. és november 4. között az újjászervezett Független Kisgazdapárt Intézőbizottságának volt tagja.